

Светлана Тихановска, кандидаткиња опозиције која је изашла на црту лидеру Белорусије Александру Лукашенку 9. августа и која се сада налази у егзилу у Литванији, за Њујорк тајмс је говорила о томе како је једна домаћица повела револуцију.

Светлани Тихановској откада је први пут промолила те своје срнеће очи у јавност спочитавали су да је превише уплашена, превише несигурна и превише фрагилна да би могла да ишта више науди том великом диктатору Лукашенку него што би једна мува, имала шанси напрам трактора.

Тако изгледа у Белорусији се кандидовати за председника, каже она – ви сте мува која треба да победи трактор.

И заиста, тај њен престрављени поглед није испрва убедио много људи да ће супруга Сергеја Тихановског отићи даље од неколико митинга, нарочито пошто је пребегла у

Литванију. Потом су покуљале приче да се први пут Белорусима обратила под принудом, да је већ одустала јер јој неко, забога, припретио да ће јој децу стрпати у сиротиште јер се усудила да такне у 26 година дугу дикатуру Сање Лукашенка, да је борба за ослобођење Белорусије много већа од њеног мужа, а да она то није баш схватила, али Светлана Тихановска је, то је истина, револуцију повела због љубави. Због љубави и оданости.

Она своју причу зато почиње овако: “Шта бисте урадили за љубав? Човек кога волим покушавао је да свргне диктатора, а затим је отишао у затвор због тога. Зато сам урадила оно што би свака одана жена учинила: кандидовала сам се уместо њега.”

Тихановска сада утеловљује белоруску борбу за слободу, белоруску опозицију и белоруску револуцију, иако је у ту жестоку и крваву и немилосрдну борбу кренула на стакленим ногама, оклевајући, и иако је, како сама каже, политика никада није занимала.

“Мој сан био је да будем добра супруга и добра мајка. А сада водим револуцију против последњег европског диктатора”, говори Тихановска.

